

HRISTOS A ÎNVIAT !

Patru lucruri minunate se întâmplă în locuri unde a fost Mântuitorul nostru, și cu ocazia a patru sărbători importante, în care noi prăznuim evenimente cruciale din opera răscumpărătoare a Fiului lui Dumnezeu.

Până în zilele de astăzi, de la începutul Postului Nașterii Domnului și până ce în ianuarie prăznuiesc și armenii ortodocși Crăciunul, deasupra Betleemului se arată și stă o stea care poate fi deosebită de celelalte.

De asemenea, la Bobotează când se merge pentru Sfințirea cea mare a apei, în tocmai locul unde s- a botezat Domnul nostru Iisus Hristos, și patriarhul Ierusalimului aruncă în apă crucea, Iordanul se întoarce înapoi.

Pe muntele Taborului Mântuitorul nostru Iisus Hristos S-a schimbat la Față. În Sfânta Evanghelie ce se citește la praznicul Schimbării la Față se spune că „...iată, Moise și Ilie s-au arătat lor (adică celor trei apostoli pe care Iisus ia luat în munte: Petru și pe cei doi frați, Iacov și Ioan), vorbind cu El (cu Iisus) și că la un moment dat „.... iată un nor luminos i- a umbrit pe ei...” Și în zilele noastre oricât de senin este cerul, la Schimbarea la Față, pe muntele Tabor se arată un nor luminos.

Cel de al patrulea lucru minunat este pogorârea Luminii sfinte, a focului divin în Sâmbăta Mare la Sfântul Mormânt în Ierusalim, în timp ce în acel loc se roagă patriarhul ortodox al Ierusalimului.

Atunci când se vizitează Sfântul Mormânt, care este adăpostit sub un baldachin mare, se intră prima dată în locul unde îngerul a șezut pe piatră când au venit femeile mironosițe, dis de dimineață, în cea dintâi zi a săptămânii ca să ungă cu miresme trupul lui Iisus. Aici se păstrează până astăzi piatra numită Piatra Îngerului, în acest loc numit Paraclisul Îngerului sau Capela Îngerului.

Apoi se intră pe o ușă mai mică unde este lespede mormântului. Pe această lespede arhiereul, un episcop, după Prohodul Domnului, în Vinerea Mare, presară vată. După aceea polițiști necreștini, un arab, un turc și o persoană din partea statului Israel controlează cu seriozitate și minuțios toate obiectele din interior să nu aibă vreo sursă de foc, verifică lespede Sfântul Mormânt și controlează corporal pe arhiereul grec care presară vată pe mormântul Domnului. Apoi se sting luminile se sigilează ușa Sfântului Mormânt cu două peceti mari, benzi de pânză albă cu ceară și sigilii la capete. Sub formă de X. Gardienii rămân de pază la ușa pecetluită până când vine Sfânta Lumină. Se vine în procesiune, episcopi, clerici, credincioși în frunte cu Patriarhul Ierusalimului, în biserică înconjoară de trei ori Sfântul Mormânt pe partea dreaptă, în sunetul clopotelor, cântând "Învierea Ta, Hristoase, Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri și pe noi, pe pământ, ne învrednicește cu inimă curată să Te slăvim". La a treia ocolire se cântă cântarea „Lumină lină a sfintei slave...”, de la Vecernie . Apoi patriarhul cu toți slujitorii se retrag în altarul bisericii ortodoxe de vizavi. În acest timp, vin delegați oficiali, autorități locale și bisericești armene, catolice și coopte.

Mulți credincioși au în mâini felinare speciale ca să ducă Sfânta Lumină acasă, dar cei mai mulți țin în mâini câte un mănunchi de 33 de lumânări albe, legate între ele, pe care este imprimată icoana Învierii Domnului, ca să le aprindă la vreme. Acest mănunchi simbolizează numărul anilor pe care i-a trăit Mântuitorul pe pământ. Se face liniște, toată lumea este în așteptare. Doar unii sunt mai zgomotoși, cerând cu glas tare "Doamne, trimite-ne din cer Lumina".

La un moment dat patriarhul se dezbracă de omofor, sacos și mitră, și rămâne numai în stihar alb (simbolizând pe Iisus Hristos înfășurat în giulgiu), epitrahil, mânecute și brâu, este dus de doi diaconi în fața Sfântului Mormânt. Este controlat minuțios de polițiști necreștini, în prezența reprezentanților oficiali armeni, catolici și coopti, să nu aibă vreo sursă de foc, de a aprinde. Patriarhul desigilează Sfântul Mormânt prin ruperea pecetilor și intră în Capela Îngerului, prima încăpere, însoțit, după tradiție, de un arab musulman, deci de un necreștin. Ceara de la cele patru sigilii se adună într-o cupă de argint și se duce la altar, unde se păstrează până la Paștile anului următor. Patriarhul Ierusalimului intră apoi în a doua încăpere și îngenunchează în fața lespedii Sfântului Mormânt, iar musulmanul rămâne în Capela Îngerului și supraveghează. Se sting toate lumânările, candelile, luminile, și se face în biserică o mare tăcere. Patriarhul în genunchi se roagă câteva zeci de minute, apoi lumea din biserică observă o lumină puternică, ca o scânteie luminoasă de fulger ce se pogoară în zig-zag prin cupola mare a bisericii. Lumina divină coboară deasupra Capelei Sfântului Mormânt, ca un glob de lumină ce se sfărâmă în mici bucăți. Apoi intră înăuntru ca o subțire rază de foc, coboară pe lespede mormântului și aprinde vata presărată deasupra. Vata și lespede se încarcă de o rouă divină în timpul rugăciunii patriarhului. Patriarhul adună vata aprinsă, care, timp de câteva minute, nu arde, o pune în două cupe de aur cu găuri și iese în Capela Îngerului. Aici aprinde două buchete mari de câte 33 de lumânări, în prezența musulmanului, iar cupele aprinse le dă

afară la doi diaconi ortodocși, pe două ferestre mici. Aceștia duc o cupă la Sfântul Altar, iar a doua la biserica Sf. Împărați Constantin și Elena de la patriarhie. Apoi patriarhul iese în fața Sfântului Mormânt cu cele două făclii aprinse și strigă de trei ori: "Veniți de luați lumină!" Minunea se continuă. În clipa când patriarhul iese din Sfântul Mormânt, se aprind singure cele 6 candelale ale ortodocșilor de deasupra, o parte din lumânări și candelalele din altarul Bisericii Mari. Apoi doi diaconi îl conduc pe patriarh în altar. În câteva minute, toți credincioșii adunați aprind felinarele și buchetele de câte 33 de lumânări. Biserica toată este inundată de lumină, flacăra câteva minute nu arde poți să o atingi cu mâinile, cu hainele, pentru binecuvântare. Tot acum iau Sfânta Lumină de la patriarhul ortodox, catolicii, armenii și cooptii și o duc la altarele lor, unde o păstrează tot anul.

La urmă patriarhul ține un cuvânt de mulțumire și întărire a credinței, procesiunea Sfintei Lumini se încheie la ora 3 după amiază și toți aduc mulțumire lui Dumnezeu zicând: "Slavă Ție, Mântuitorule, pentru această negrăită minune".

În anul acesta, 2010, Sfânta Lumină a venit la rugăciunile patriarhului Theophilos, la ora 14,07. Cu binecuvântarea Preafericitului Daniel, Lumina Sfântă a fost adusă și la București. Cu un avion special a fost adusă și la Baia Mare, cu binecuvântarea Î.P.S. Justinian și a P.S. Justin Sigheteanul, și prin grija și osteneala d-lui Mircea Lețiu din Satu Mare, membru în Adunarea Națională Bisericească, iar noi sighetenii, ne-am bucurat de a avea Sfânta Lumină prin grija d-lui comisar șef Laurențiu Batin, Inspector Șef al I.J.P.F Maramureș.

Acest lucru a fost o mare binecuvântare pentru noi să purtăm Lumina Sfântă în mâini și să o ducem în casele noastre de la biserică după ce s-a săvârșit Slujba Învierii.

□ **AUTOR:** □ **Pr. Vasile- Aurel Pop Protopop al Sighetului**

